

ΛΟΓΟΣ ΙΓ΄: Επιστολή προς επιθυμούντα να ενδυθεί το μοναχικό Σχήμα

[Αφιερώματα](#) / [Άγιος Μάξιμος ο Γραικός](#) / [Ψηφιακή Βιβλιοθήκη](#)

[Άγιος Μάξιμος ο Γραικός](#)

ΛΟΓΟΣ ΙΓ΄

Επιστολή προς επιθυμούντα να ενδυθεί το μοναχικό Σχήμα, αρνούμενος τον κόσμο, αλλά διστάζει, αν και επανειλημμένως έχει αισθανθεί την κλήση. Επιπλέον εξήγηση διαφόρων παραβολών καθώς και ρητών σκοτεινών και αινιγματικών.

Ο Ιωάννης ήταν ένας σοφός και έξυπνος άνδρας, αξιέπαινος σε όλα. Υπερείχε πολλών συνομηλίκων του στην κατανόηση των παραβολών, εικασιών και σκοτεινών ρητών και του δικού μας δόγματος και της θύραθεν σοφίας. Όταν όμως η σπίθα της θείας φωτιάς άγγιξε την καρδιά του, περιφρόνησε αμέσως όλα αυτά που θεωρούνται στολίσματα του εξωτερικού και του εσωτερικού ανθρώπου και ακολούθησε τον θείο κήρυκα και απόστολο, για να προσλάβει, όπως και ο Παύλος τον Χριστό. Απελευθερώθηκε αμέσως από κάθε ματαιοδοξία και από όλες τις μέριμνες του κόσμου. Αναζήτησε την ησυχία με ακατάπαυστο ζήλο, αφήνοντας μια για πάντα όλες τις βιοτικές μέριμνες πίσω του. Προχωρούσε πάντοτε προς τα

εμπρός, ζητώντας να φθάσει την τιμή της ανωτάτης κλήσεως. Γι' αυτό επέλεξε τον δρόμο της απόλυτης σιωπής, μάζεψε και έκλεισε μέσα του όλες τις γνώσεις του και επεδίωκε συνεχώς την άορατη θεία ομορφιά του Ωραιοτάτου περισσότερο από όλους τους υιούς των ανθρώπων, ακολουθώντας το δίδαγμα του αποστόλου, που λέγει: «Ει ούν συνηγέρθητε τω Χριστώ, τα άνω ζητείτε, ου ο Χριστός εστιν εν δεξιά του Θεού καθήμενος, τα άνω φρονείτε, μη τα επί της γης» [1].

Τι να πω για τον Διονύσιο τον Αρεοπαγίτη; Μήπως δεν περιφρόνησε αμέσως κάθε γνώση που είχε των θύραθεν φιλοσόφων και ρητόρων και, ύστερα από ένα σύντομο πάνδημο κήρυγμα του θείου Παύλου, αμέσως ακολούθησε τα ίχνη του [2], όπως ο αγαθός αμνός ακολουθεί την μητέρα του; Έτσι άφησε αμέσως την σοφία του Πυθαγόρα, του Πλάτωνος και του Αριστοτέλους και ακολούθησε την σοφία των ψαράδων και των τελωνών, ως μία και μόνη. Αυτή μπορεί να κάνει οικείο τον μέτοχό της στην απόλυτη αναζητήσή της, που είναι η ίδια η υποστατική Θεία Σοφία και η περιέχουσα τα πάντα δύναμη και το αίδιον φως, ο Ιησούς Χριστός, ο Θεός υπέρ πάντων. Γι' αυτήν την επιθυμία κάποιος είπε: «Εμοί δε το προσκολλάσθαι τω Θεώ αγαθόν εστι, τίθεσθαι εν τω Κυρίω την ελπίδα μου» [3]. Επίσης λέγει: «Ως αγαπητά τα σκηνώματά σου, Κύριε των δυνάμεων. Επιποθεί και εκλείπει η ψυχή μου εις τας αυλάς του Κυρίου, η καρδιά μου και η σαρξ μου ηγαλλιάσαν-το επί Θεόν ζώντα». Γιατί έτσι, πες μου, θειότατε βασιλέα; Γιατί λέγει, «και γαρ στρουθίον», δηλαδή η πτωχή και αδύναμη ψυχή, «εύρεν εαυτώ

οικίαν και τρυγών νοσσιάν εαυτή, ου θήσει τα νοσσία εαυτής, τα θυσιαστήριά σου, Κύριε των δυνάμεων, ο Βασιλεύς μου και ο Θεός μου» [4]. Η τρυγόνα συμβολίζει την ψυχή που αγαπάει την αγνότητα και την σωφροσύνη, επειδή λέγεται ότι, αν χαθεί το ταίρι της, δεν ζευγαρώνει με άλλο, όπως και το αρσενικό δεν ψάχνει άλλο θηλυκό, αν πεθάνει το ταίρι του, αλλά περνάει όλη την υπόλοιπη ζωή του στην σωφροσύνη. Ως θυσιαστήρια του Κυρίου εννοούνται εδώ οι άγιες εκκλησίες Του, που αποτελούν καταφύγια και για τις δυό τάξεις των ανθρώπων, δηλαδή και για τους αμαρτωλούς και για τους σώφρονες. Έτσι για τους πρώτους μεν οι διάφορες ακολουθίες τελούνται προς ίαση από τις μακροχρόνιες ασθένειές τους μέσω της εξομολογήσεως, ενώ για τους δεύτερους με σκοπό τον καθαγιασμό και την έναντι του Κυρίου διά των άθλων την μελλοντική δικαίωσή τους. Επειδή με τις ευχές των ιερέων και την θυσία του πανάγνου Σώματος και Αίματος του αμολύντου Αμνού του Θεού, και οι μεν και οι δε λαμβάνουν την άφεση των αμαρτιών τους και παραμένουν στην θεία ευαρέσκεια.

Έτσι συμβαίνει και με τις παραβολές και τις εικασίες και τα σκοτεινά ρητά, που είναι πολύ σαφή και ωφέλιμα για όσους τα αποδέχονται, ενώ δεν είναι ωφέλιμα, αλλά αντιθέτως πολύ σκοτεινά για όσους τις απορρίπτουν. Είναι πολύ πλούσια και πλήρη κάθε νοήματος, ανθρωπίνου και θεικού. Να αναζητείς λοιπόν την τελειοποίησή σου: «Ει θέλεις τέλειος είναι, ύπαγε πώλησόν σου τα υπάρχοντα!» [5] και το παρακάτω είναι γνωστό. Άλλον σύμβουλο, εκτός από το αναφερόμενο ρητό, μην ψάχνεις και μην δέχεσαι. Έτσι όχι μόνο θα υπερέχεις όλων των φιλοσόφων, αλλά και θα έχεις αναγνώριση από τον Δημιουργό και Κύριο των όλων. Χαίρει!

1. Κολ. 3, 1-2.
2. Βλ. Πράξ. 17,22-34.
3. Ψαλμ. 72, 28.
4. Ψαλμ. 83, 2-4.
5. Ματθ. 19, 21.

<http://bit.ly/2HTDZO5>